Véno - Vosmanská, Karla

```
             G                           D                G
1.      Často těšíval tvůj úsměv každou, kterous byl potkáván.
             C                               G
        Nejhorší je na tom Véno, žes byl milován.
                  C                             G
        V dívčích očích pláč si Véno, tuze málo znal
                                            D            G
        a když úsměv býval nejsladší, tak šel si o dům dál.

      C                           G
Ref.: Véno, ó Véno, kam si zmizel nám,
                                           D              G
       všechny dívky, které znal jsi, po tobě touží stále dál.

2.      Neviděls mít všechny Véno, na každou ses uměl smát.
        Máš svý krásný modrý oči, umíš zpívat, písně hrát.
        Každá uvěřila Véno, víc sis nemoh přát,
        je to dávno všechno Véno, zbývá jenom vzpomínat.
Ref.:

3.      Už nejsi pro mě Véno, tim čím si bývával.
        Vítr odvál staré chvíle a zůstal jenom žal.
        Časem osiřeli místa, kam si chodíval,
        žiješ sám teď se svou paní, moje cesta vede dál.
Ref.:
```